

I Nar mindre end af Forsvarscommissionen foreslaaet (s. Ex. ved Infanteriet til 28 Maaneder istedetfor 40 Maaneder) ganske vist maattet opgive at faae afgjort Sikkerhed for, at alle de udnævnte Secondlieutenanter faae den fortrinlige Uddannelse, som de vilde erholde efter Forsvarscommissionens Forslag. Men medens det paa den ene Side maa indrømmes, at der er en høj Grad af Sandsynlighed for, at de samme Mænd, der vilde tilbyde sig til fortsat Tjeneste efter Forsvarscommissionens Forslag, ogsaa ville gjøre det efter Ministeriets Udkast, maa det paa den anden Side ikke heller oversees, at det i alle Tilfælde er af en overordentlig stor Betyggelse for en heldig Gjennemførelse af Hærens Ordning, at man ved Antagelsen af dette Lovudkasts Bestemmelser erhoder den størst mulige Sikkerhed for, at det påaregnede Antal af yngre Befalingsmænd virkelig skaffes tilstede, selv om de ikke alle ere blevne saa fuldstændig uddannede, som man helst maatte ønske det.

Efter den i nærværende Udkast foreslaaede Ordning vil det være muligt efterhaanden at anvende den hele Krigsstyrke, der ved hvert enkelt af Hærens Baaben havees til Raadighed, til Gunst for Landets Forsvar. Den Styrke der paa Krigsfod er forudsat tilstede af de enkelte Baaben, og som forholdsvis ikke er væsentlig forskjellig fra den af Forsvarscommissionen påaregnede, vil findes nærmere angivet i de Underaffnit, i hvilke de enkelte Baaben ere behandlede.

Med den til Raadighed værende Styrke vil Hæren nogenlunde være istand til at fyldestgjøre de Fordringer, der kunne stilles til den under de forskjellige Forhold, hvori en Krig kan bringe den. I Tilfælde af et Forbund med en større Magt, under hvilken Hovedopgaven vil være at stille et mindre Kontingent, der i Udrustning og Uddannelse maa kunne maale sig med den forbundne Magts Hær, vil Liniehæren eller en Deel af samme være tilstrækkelig

hertil, medens Erstatningsmandskabet, formæret i passende Afdelinger, vil kunne afgive Sikkerhedsgarnisonerne i Kongerigets forskjellige Dele. Da Krigsbegivenhederne under visse Omstændigheder ville kunne fordre en større Udvikling, uden dog derfor netop at gjøre et Opbud af alt det kampdygtige Mandskab nødvendigt, ville Reserveafdelingerne kunne tjene til fornøden Forøgelse af Liniehæren. Forstærkningsafdelingerne, hvis Organisation vil fordre noget længere Tid, ere derimod nærmest henviste til at besætte og forsvare de Punkter, hvor Felthærens Nærværelse ikke kan paaregnes.

Med Hensyn til Antallet af de egentlige Cadrer af Hærens Linieafdelinger har man for Infanteriets og Artilleriets Bedkommende troet at kunne tiltræde Forsvarscommissionens Forslag. For Cavalleriet har man holdt sig til Fleertallets Forslag, og derved naaet at kunne foreslaae en Fordeling af Cavalleriet, som noie knytter sig til Forsvarscommissionens Forslag om Landets Inddeling i 5 Brigadefodse. Den nærmere Begrundelse af dette Forslag vil blive givet i det Affnit, der særligt omtaler „Hærens Cavalleri“.

For Ingenieurcorpset har man vel ogsaa med Hensyn til de egentlige Liniecadrens Antal paa Fredsfod holdt sig til Commissionens Forslag, hvorimod Krigscadrerne ere blevne forøgede fra 8 til 9 Compagnier. Ogsaa for denne Forandring ville Grundene findes nærmere udviklede i Affnittet om „Hærens Ingenieurcorpset“.

Hvad Antallet af de ved de enkelte Baaben ansatte faste Officerer og Underofficerer angaaer, har man kun paa nogle enkelte Punkter fraveget de af Forsvarscommissionen fremsatte Forslag.

For Officeresklassens Bedkommende har man saaledes bibeholdt det for Cavalleriet og Artilleriet foreslaaede Antal og kun forøget Ingenieurcorpsets med 1. For Infanteriet er der derimod gjort en væsentlig Forandring, idet der her er foreslaaet 40 Capitainer flere end af Forsvarscommissionen.